

2. Pravo Unije je treba razlagati tako, da člena 167 in 168(a) Direktive 2006/112 ter načela davčne nevtralnosti, pravne varnosti in enakega obravnavanja ne nasprotujejo temu, da se naslovníku računa zaradi neobstoja dejanske obdavčljive transakcije ne prizna pravica do odbitka vstopnega davka na dodano vrednost, čeprav v odločbi, ki je bila v postopku davčnega nadzora izdana izdajatelju tega računa, davek na dodano vrednost, ki ga je obračunal izdajatelj, ni bil popravljen. Vendar če se glede na davčne utaje in nepravilnosti, ki jih je storil ta izdajatelj ali so nastale pred transakcijo, v zvezi s katero se uveljavlja pravica do odbitka, šteje, da ta transakcija ni bila dejansko opravljena, je treba na podlagi objektivnih elementov, in ne da bi se od naslovníka računa zahtevalo, da opravi preverjanja, ki jih ni dolžan opraviti, dokazati, da je ta naslovník vedel ali bi moral vedeti, da je bila zadevna transakcija povezana z utajo DDV, kar mora preveriti predložitevno sodišče.

(¹) UL C 80, 17.3.2012.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Krajský súd v Prešove (Slovaška) 6. novembra 2012 – Spoločenstvo lastnikov bytov MYJAVA proti Podtatranská vodárenská prevádzková spoločnosť, a.s.

(Zadeva C-496/12)

(2013/C 86/10)

Jezik postopka: slovaščina

Predložitevno sodišče

Krajský súd v Prešove

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Spoločenstvo lastnikov bytov MYJAVA

Tožena stranka: Podtatranská vodárenská prevádzková spoločnosť, a.s.

Vprašanja za predhodno odločanje

- Ali je treba določbe direktiv Evropske unije, kot so Direktiva 1999/44/ES (¹) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. maja 1999 o nekaterih vidikih prodaje potrošniškega blaga in z njim povezanih garancij, Direktiva Sveta z dne 25. julija 1985 o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic v zvezi z odgovornostjo za proizvode z napako (85/374/EGS) (²) in druge direktive s področja varstva potrošnikov, razlagati tako, da so do varstva, kakršno se zagotavlja potrošnikom, upravičene tudi pravne osebe, če na podlagi pogodb, zajetih z navedenimi direktivami, ravnajo z nameni, ki ne spadajo v okvir njihove poslovne ali poklicne dejavnosti?
- Ali je treba določbe direktiv Evropske unije, kot sta Direktiva 1999/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne

25. maja 1999 o nekaterih vidikih prodaje potrošniškega blaga in z njim povezanih garancij ter Direktive Sveta z dne 25. julija 1985 o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic v zvezi z odgovornostjo za proizvode z napako (85/374/EGS), razlagati tako, da nasprotujejo določbi nacionalnega prava, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, ki ob ugotovitvi napake na dobavljenem blagu omejuje pravico zahtevati vračilo zneska, na primer tožbo za vračilo nepravilno zaračunanega zneska, samo na obdobje od zadnjega odčitka okvarjenega števca za vodo, ki je bil opravljen pred vložitvijo zahtevka?

(¹) UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 4, str. 223.

(²) UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 1, str. 257.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italija) 19. decembra 2012 – Loredana Napoli proti Ministero della Giustizia – Dipartimento Amministrazione Penitenziaria

(Zadeva C-595/12)

(2013/C 86/11)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitevno sodišče

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Loredana Napoli

Tožena stranka: Ministero della Giustizia - Dipartimento Amministrazione Penitenziaria

Vprašanja za predhodno odločanje

- Ali se člen 15 Direktive 2006/54/ES (¹) (vrnitev s porodniškega dopusta) uporablja za poklicno usposabljanje v zvezi z delovnim razmerjem in ga je treba razlagati tako, da ima delavka po končanem porodniškem dopustu pravico, da se ji dovoli udeležba na izobraževanju, ki še poteka, ali pa ga je mogoče razlagati tako, da se lahko delavka udeleži naslednjega izobraževanja, čeprav je negotovo vsaj to, kdaj bo to izobraževanje potekalo?
- Ali je treba člen 2(2)(c) Direktive 2006/54/ES, v skladu s katerim se vsako manj ugodno obravnavanje, ki je povezano s porodniškim dopustom, šteje za diskriminatorno, razlagati tako, da delavki zagotavlja popolno varstvo pred kakršnokoli bistveno neenakostjo, ki ga ni mogoče ogroziti z različnimi interesi, (sodba z dne 30. aprila 1998 v zadevi

Thibault, 136/95), tako da nasprotuje nacionalnemu predpisu, ki s tem, da določa odslovitev z izobraževanja in hkrati zagotavlja možnost za vpis na naslednje izobraževanje, sledi cilju zagotavljanja ustreznega izobraževanja, vendar delavki odvzame možnost, da prej začne delati na novem delovnem mestu skupaj z moškimi, ki so skupaj z njo uspešno opravili natečaj in izobraževanje, ter torej dobi ustrezno plačilo?

3. Ali je člen 14(2) Direktive 2006/54/ES, ki določa, da je različno obravnavanje zaradi značilnosti, ki predstavljajo bistveno poklicno zahtevo, treba razlagati tako, da se državi članici dopusti, da časovno zamakne dostop do dela v škodo delavke, ki se ni mogla udeležiti celotnega izobraževanja zaradi porodniškega dopusta?
4. Ali je treba v primeru, opisanem v točki (c), in če se v tem določenem primeru dovoli – abstraktno – uporaba člena 14(2), to določbo skupaj s splošnim načelom sorazmernosti kljub temu razlagati tako, da nasprotuje nacionalnemu predpisu, ki določa, da se delavka odslovi z izobraževanja zaradi porodniškega dopusta, namesto da bi se ji zagotovilo vzporedno izobraževanje, ki bi omogočilo, da se odpravijo napake nepopolnega izobraževanja in se tako pravice delavke matere in javni interes združijo, čeprav je taka rešitev povezana z organizacijskimi in finančnimi stroški?
5. Ali Direktiva 2006/54/ES, če se razlaga tako, da nasprotuje že navedeni nacionalni zakonodaji, izraža prepise, ki so samodejno izvršljivi (self-executing) in jih lahko nacionalno sodišče neposredno uporablja?

(¹) Direktiva 2006/54/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2006 o uresničevanju načela enakih možnosti ter enakega obravnavanja moških in žensk pri zaposlovanju in poklicnem delu (preoblikovano) (UL L 204, str. 23).

Pritožba, ki jo je Isdin, SA vložila 19. decembra 2012 zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 9. oktobra 2012 v zadevi Bial-Portela & Ca, SA proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli), T-366/11

(Zadeva C-597/12 P)

(2013/C 86/12)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnica: Isdin, SA (zastopniki: H. L. Mosback, G. Marín Raigal, P. López Ronda, G. Macias Bonilla, odvetniki)

Drugi stranki v postopku: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli), Bial-Portela & Ca, SA

Predlog

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

- izpodbijano odločbo razveljavi;
- potrdi odločbo prvega odbora za pritožbe UUNT z dne 6. aprila 2001, s katero je bil ugovor v celoti zavrnjen;
- Bial-Portela & Ca, SA naloži plačilo stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica trdi, da je Splošno sodišče izkrivilo dokaze, saj je v točki 34 izpodbijane sodbe navedlo, da je „odbor za pritožbe napačno ugotovil, da med znaki ni bilo fonetične podobnosti“. Vendar v nasprotju z ugotovitvami Splošnega sodišča odbor za pritožbe ni napačno ugotovil, da ni obstajala fonetična podobnost med znaki, temveč je pravilno ugotovil fonetično podobnost med znaki in ugotovil, da je kljub fonetični podobnosti med znaki celotni fonetični vtis drugačen. To pomeni, da je treba zgoraj navedeno odločitev odbora za pritožbe, ki jo je Splošno sodišče izkrivilo, potrditi.

Poleg tega pritožnica trdi, da je Splošno sodišče izkrivilo dejstva, ker je v točki 40 izpodbijane Sodbe ugotovilo, „da se proizvodi iz točke 3 in mnogi proizvodi iz razreda 5 običajno oglašujejo na zaslonih v supermarketih in jih zato potrošniki izberejo, ko vidno zaznajo njihovo embalažo“. To dejstvo ni bilo dokazano in je torej izkrivilo dejstva, na katerih bi morala temeljiti odločba. Poleg tega tega dejstva ni navedla nobena stranka in ga je zato mogoče upoštevati le kot splošno znano dejstvo (in glede na argumente za utemeljitev pomanjkanja verjetnosti tega dejstva bi upoštevanje tega dejstva pomenilo izkrivljanje dejstev). Zato na podlagi tega dejstva ni mogoče ugotoviti verjetnosti zmede.

Pritožnica trdi tudi, da je bilo kršeno načelo *audi alteram partem* iz člena 76(1) Uredbe 207/2009 (¹) (prej člen 74(1) Uredbe 40/94 (²)) in da je Splošno sodišče napačno uporabilo člen 8(l)(b) Uredbe 207/2009 in upoštevalo sodno prakso ter s tem kršilo pravo Unije. Splošno sodišče ni celostno presodilo zadevnih znamk, tako da bi upoštevalo vse upoštevalne dejavnike v tem postopku.

(¹) Uredba Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL L 78, str. 1).

(²) Uredba Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti (UL L 11, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 146).